Fonetika eta fonologia 2. GAIA: Euskararen fonologia

Euskal Ikasketak lizentzia, 1. urtea 2019-20 ikasturtea

Egitura

- 1. Euskararen hotsak: bokalak eta kontsonanteak
- 2. Silaba egitura eta murriztapen fonotaktikoak
- 3. Transkripzio ariketa

Egitura

- 1. Euskararen hotsak: bokalak eta kontsonanteak
- 2. Silaba egitura eta murriztapen fonotaktikoak
- 3. Transkripzio ariketa

Bokalak (I)

AURREKOAK ERDIKOAK ATZEKOAK

ALTUAK (HERTSIAK) i (y) u

ERTAINAK e o

BAXUAK (IREKIAK) a

Bokalak (II)

- Bestalde, zubererak bokal sudurkariak ditu:
 - sudurkari bat aitzin edo ondotik:
 abentü [aβenty], arrano [arano], mamu [mamu]
 - /ñ/ sudurkari bat aitzin edo ondotik:
 ahate [ãhãte], uhue [ũhũe] (ohore), ahizpa [ãhĩṣpa]
 - hitz bukaeran, bukaerako sudurkari baten erorketaren ondorioz:

salū /saˈlū/ (saloin), ardū /arˈdū/, bedezĩ /bedeˈz̯ĩ/

*Kontuz! Azken hauek baino ez dira fonemikoak, hau da, /ũ/, /ĩ/, etab. Aurrekoak bokal ahokarien alofonoak dira.

Diptongoak

Euskararen diptongoak:

```
/ai/ ibai, unai
/ei/ hodei
/oi/ lehoi, balkoi
/au/ gau
/eu/ geure
```

Euskararen kontsonanteak: ahoskamodua (artikulazio modua)

Herskariak (leherkariak; FR: occlusives, EN: stops):
 /p/ , /t/ <t>, /k/ <k> /b/ , /d/ <d>, /g/ <g> /c/ <tt>, /ɨ/ <dd>

- Sudurkariak (FR: nasales; EN: nasals):
 /m/ <m>, /n/ <n> /n/ <ñ>
- **Igurzkariak** (*frikariak*; FR/EN: *fricatives*):

 /f/ <f>, /j/, /x/ (heg.) <j>, /h/ <h>, /ĥ/ <h> (Zub.)
 /s/ <z>, /s/ <s>, /ʃ/ <x>
 (txistukariak)
- Afrikatuak (FR: affriquées; EN: affricates):
 /t͡ş/ <tz>, /t͡s/ <tx>, /t͡ʃ/ <tx> (txistukari afrikatuak)
- Albokariak (FR: laterales; EN: laterals):
 /I/ <I> /λ/ <II>
- Dardarkariak (FR: rhotiques; EN: rhotics):
 bakuna /r/ <r>
 anizkuna /r/, /R/ <rr>

Euskararen kontsonanteak: ahoskagunea (ahoskunea)

- **Biezpainkariak** (FR: *bilabiales*): /p/, /b/, /m/, /p^h/
- Ezpainorzkariak (FR: labiodentales): /f/
- Horzkariak (FR: dentales): /t/, /d/, /th/
- **Hobikariak** (albeolarrak, FR: alvéolaires): /s̪/, /s̪/, /t͡s̪/, /t͡s̪/, /n/, /l/, /r/, /r/
- Sabaiaurrekoak (aurrepalatalak, FR: prépalatales): /ʃ/, /t͡ʃ/, /ʒ/ (Zub.)
- Sabaikariak (palatalak, FR: palatales): /c/, /ɟ/, /ɲ/, /ʎ/
- Belareak (FR: vélaires): /k/, /g/, /kh/, /x/ (heg.)
- Ubularrak (FR: uvulaires): /R/ (ip.)
- Glotalak (FR: glotales): /h/, /ĥ/ (Zub., Amik.)
- + Ahostun vs. ahoskabe (FR: sourde et sonore)

Euskara batuaren inbentario fonologikoa

		la	labial		apical		pred	orsal	postdorsal
		bilabial	labio- dental	apico- dental	apico- alveolar		palato- alveolar	palatal	
stop	voiceless	р		t				С	k
	voiced	b		d				ţ	g
	fricative		f		ន្ទ	S	ſ		х
affricate					ts	ts	ţſ		
	nasal	m			n			'n	
	lateral				l			٨	
	tap				١				
	trill				r				
	front	central	back						
high	i		u						
mid	e		0						
low		a							

Zubereraren inbentario fonologikoa

		labial		apical		laminal	predorsal		postdorsal	laryngeal
90		bilabial	labio-dental	apico-dental	apico-alveolar	alveolar	palato-alveolar	palatal	postavisat	tur yn geut
	voiceless	р		t				с	k	
stop	aspirated	ph		t ^h				ch	k ^h	
	voiced	ь		d				t	g	
Fricative	voiceless		f		S	S	ſ			h/ĥ
	voiced				Z	Z	3			
affricate	voiceless voiced				tş d <u>z</u>	tş	ď			
		m			n			2		
	nasal ateral	1116			1			η λ		
	tap				c			n		
	trill									
8	glides							j	w	
	fre	ont	centra	ıl	back					
high	i/ī	y/ỹ			u/ũ					
mid	e				0					
low			a/ã							

Transkribatzeko web orria

https://ipa.typeit.org/full/

Herskariak

- ahostun vs ahoskabe: b, d, g vs p, t, k
- Ahoskabe hasperendunak: ph, th, kh
- Herskari sabaikariak (= palatalak), ez horren ohikoak baina euskararen parte: /c/ tt, /ɨ/ dd
 - Sabaikaritze afektiboa, ttipigarria: ttipi, atta, etab.

Herskari ahostun / ahoskabeak

- Kontrastea mantentzen da:
 - Bokal artean (V_V): zabal vs. zapal; ager vs. aker
 - Hitzaren hastapenean (#_): buru vs. puru, du vs. tu, gai vs. kai
- Kontrastea neutralizatzen da:
 - Hitzaren bukaeran: *-d, *-g > -t, -k: dut baina dudan, dudala.
 - Igurzkari baten ondotik: ospe, asto, asko.
 - Kontsonante-taldeak: bi herskari edo afrikatu + herskari ezinezkoa da: dotore, erretore (vs doktore, errektore).
 - Ozen (I, n) baten ondotik: normalki ahostunak baizik ez: lat. altarem > aldare, lat. tempora > denbora (salbuespenak daude: kanpo, kantu, hanka, kolpe, bedeinkatu, malko, anker).

Herskari hasperendunak

- Zubererak eta behe nafarrerak.
- Testuinguruak? Lehen bi silabetan bakarrik.
- (i) Hitz hasieran /#_: phala, thúta, khanta
- (ii) Bokal artean /V_V: bákhun
- (iii) /r/ ostean /r_: arthó
- (iv) /n/ ostean /n_: manthár
- (v) EZIN /s_: **sph, **sth, **skh, (oroit: asto,

hauspoa, aski.. baina **sb, **sg, **sd)

Txistukari igurzkari eta afrikatuak (I)

- Igurzkariak /s/, /s/, /x/
 - − /s/ bizkarkari hobikaria
 - /s/ apikari hobikaria
 - /ʃ/ sabaiaurrekoa
- Hiru ahoskune horietan, beste ahoskamodu bat; afrikatuak: /ts/, /ts/, /ts/

Txistukari igurzkari eta afrikatuak (II)

Banaketa:

- Hitz hastapenean (/#_): /s/ eta /s/ maiz, /ts/, /ts/ urriak (tzar, tzakur). Aldiz, /s/ eta /ts/ren banaketa desberdina da euskalki batetik bestera.
- Bokal artean (/V_V): /s/ eta /ts/, /s/ eta /ts/ arteko oposaketa tinkoa: azal, izan, atzo, etzi, etzan, esan, osaba, atso, otso...
- Herskari baten ondotik (/C_): maileguetan bakarrik (seksu, absolutu). Ekialdean, herskari + txistukari > afrikatu (etsenplu, atsolutoki).
- Ozen baten ondotik (/n, I, r_): frikaria > afrikatu: Antz, pentsa, beltz, eltze, hartz, ertz. Aldiz, ozen + frikari + herskari: beltz > belztu, hortz > horzkari, menderantz > mendiranzko.
- Kontsonante bat aitzin (/_C): frikariak bakarrik: esne, ahizpa, gaixto, ixtorio. Konposaketan eta eratorpenean: afrikatua > frikari: hotz > hoztu, hitz + tegi > hiztegi, hetsi > hesten.
- Hitz bukaeran (/_#): afrikatuak dira ohikoenak (mahats, latz), bainan frikariak ere posible (maiz, arnas).

Hasperenak

- Ekialdean bakarrik.
- /h/-ren murriztapenak:
 - hasperen bakarra hitz bakoitzean: hilerri
 - lehen edo bigarren silaban baizik ez da agertzen, urrunago, ezin:
 - sorthü, sarthü vs. pharkatü, heltü, kobesatü
- /ĥ/ hasperen sudurkaritua bokal artean eta zubereraz eta amikuzeraz bakarrik:
 - ahate, ohore, ahizpa, mihi, bihi

Igurzkari ahoskabeak: /f/, /x/

- /f/ ezpainorzkaria fonema da gaur egungo euskaran (lehenago ez: festa / pesta; Fernando / Pernando)
- /x/ hegoaldean bakarrik. Han ere ez da orokorra (nafarreraz eta bizkaieraz maileguetan bakarrik).

Txistukari ahostunak

- Gehienetan maileguetan baina euskal jatorriko hitzetan ere aurkitzen ditugu:

```
bedezi /bedezi/; aizina /aizina/aisa [aiza]
```

 /ʒ/, /ʃ/-ren kide ahostuna, *j zaharraren ondorengoa da. Zuberoaz gain Bizkaian ere aurkitzen dugu fonema hori (Lekeitio, Bermeo). hitz hastapenean afrikatzen da: mendia [mendia], harria [ariza]

jan [d͡ʒan] vs. asko jan dau [askoʒãn̪d̪aw]

*j-ren eboluzioa (I)

 Gipuzkoa, Bizkaia eta Nafarroa Garaian, bokal aurreko /j/-k espainolez ezagutu duen eboluzio bera pairatu du:

 Beste zenbait lekutan eboluzio hau tarteko pausuren batean geratu da.

*j-ren eboluzioa (II)

- i) Zuberoan eta Bizkaia iparraldean, sabaiaurreko ahostuna:
 [ʒãn]
- ii) Nafarroan (Erronkari eta Zaraitzu): [ʃãn].
- iii) [x] batez ere Gipuzkoan. Gaztelaniaren eraginarengatik sartua (baina ordezkatzeak ere izan dira: *Jose > Kose*).
- iv) Lapurdi, Nafarroa Beherean, Nafarroa Garaian, Bizkaian:
 [jãn]

Sudurkariak (I)

/m/ biezpainkaria

/n/ hobikaria

- Hitz hastapenean eta bokal artean, biak: makila, neska, anaia, amua
- Hitz bukaeran, soilik /n/: esan, egin, izan, izen, lagun, gizon...

Sudurkariak (II)

• /n/ sabaikaria

- Fonema ote?
- Sabaikaritze afektiboa, ttipigarria: ñimiño, andereño, Beñat, Arño
- Testuinguruak baldintzatua (alofonoa): min/miñ,
 zain/zaiñ, etab.

Albokariak

- /l/ hobikaria
 - Hitz hastapenean (lan), eta bokalen artean (ile),
 hitz bukaeran (zabal, azal)

- /λ/ sabaikaria
 - Sabaikaritze afektiboa, ttipigarria: *llagun*, *llabur*
 - Testuinguruak baldintzatua (alofonoa):
 mutila/mutilla, botila/botilla, etab.

Dardarkariak (I)

Bokal artean

 Bi dardarkariak (bakuna eta anizkuna) oposaketan dira: ere vs. erre, bare vs. barre, gora vs. gorra

Hitz bukaeran

- Erroen bukaeran /r/ bakarrik ahoskatzen da: ur, hor, zakur, eder, sagar
- /r/, hitz gutxitan: ur (> ura), barur (> barura), plater (> platera)

Gainerateko posizioak → Neutralizatzen dira:

- Kontsonante bat aitzin /_C: arto, erne, ertz, arno
- Kontsonante baten ondotik /C_: pobre, andre, droga, prakak
- **Hitz hastapenean** → Murriztapena: ez da dardarkaririk
 - Egokitzapenak e- protetikoarekin: errima, errege, Erroma, erregela
 - Kasu gutxitan i- edo a-: irrisa, arropa, arrazoin, arratoin, arraza
 - Egun bokala ez da beti erabiltzen. /r/ ebaki: rugbia, Reala...

Dardarkariak (II)

- Zubereraz dardarkari bakuna erabat galdu:
 - Galera orokorra: axeri > axei, gero > geo, etab.

Ondorioz → Anizkuna laburrago ahoskatzen da: arreba > «areba», etab.

 Dardarkari bakunarekin nahastu ezin denez,
 laburtzeko arazorik ez. Hala ere, oraindik ere ez da /r/ bezala ahoskatzen.

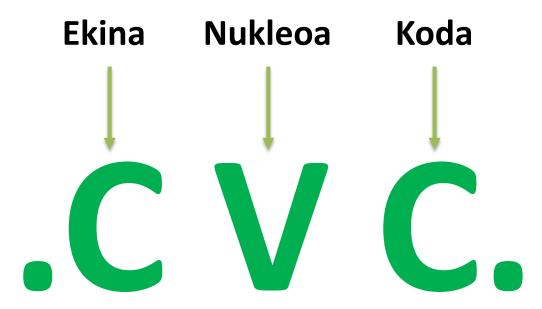
Egitura

- 1. Euskararen hotsak: bokalak eta kontsonanteak
- 2. Silaba egitura eta murriztapen fonotaktikoak
- 3. Transkripzio ariketa

Silaba

 Hitza baino txikiagoa den segmentuen sekuentzia antolatua da, gutxienez ere nukleoa duena.

[C = kontsonantea, V = bokala, . = silaba muga]

Silaba ekina (I)

- Silabako bokalaren (nukleoa) aurretik doazen kontsonanteei esaten diegu ekina.
- Hiru aukera:
 - Ekinik ez:

```
V(w), V(w)C, V(w)CC, etab.
```

– Kontsonante bakarra:

```
CV(w), CV(w)C, CV(w)CC, etab.
```

– Kontsonante taldea:

```
CCV(w), CCV(w)C, CCV(w)CC, etab.
```

Silaba ekina (II)

- Ekinean onartzen diren talde bakarrak muta cum liquida deitu ohi direnak: /b, d, g, p, t, k, f/ + /r, l/ /tl/ eta /dl/ izan ezik.
- Mailegu berrietan: pobre, prakak, fresko, triste, krabelin, gris, dragoi, etab.
- Talde hauek ezinezko ziren garai zaharretan:
 - Trabaria erori: lat. placet > laket, lat. pluma > luma
 - Bokal bat gehitu: lat. crucem > gurutze, lat. librum > liburu

Silaba nukleoa (I)

 Silabaren nukleoa silaba jakin baten erdigunea da. Euskaraz, bokal edo diptongoak bakarrik osa dezakete. Diptongoen kasuan, nukleoaren erdigunea bokal osoa da.

- Silaba nukleo motak:
 - Bokal bakarra:

V, VC, VCC, CV, CVC, CVCC, CCV, CCVC, CCVCC, etab.

– Diptongoa:

Vw, VwC, VwCC, CVw, CVwC, CVwCC, CCVw, CCVwC, CCVwCC, etab.

Silaba nukleoa (II)

 Euskaraz, diptongoak beheranzkoak dira, diptongoaren bigarren elementuak lehenengoak baino sonoritate maila apalagoa duelako: aita, euskara, suin, etab.

Bokala /a, e, i, o, u/ + /j, w/ irristaria (erdi-bokala)

 Goranzko diptongoak izango liratezkeenak hiato bezala egiten ohi dira, bi silabatan banatuz: men.di.a, na.zi.o, bu.ru.a, zu.ok, su.er.te, si.es.ta...

Silaba koda (I)

- Silaba nukleoaren ondotik doazen kontsonanteei esaten diegu koda.
- Hiru aukera:
 - Kodarik ez:

```
V(w), CV(w), CCV(w), etab.
```

– Kontsonante bakarra:

```
V(w)C, CV(w)C, CCV(w)C, etab.
```

– Kontsonante taldea:

```
V(w)CC, CV(w)CC, CCV(w)CC, etab.
```

Silaba koda (II)

 Hitz barneko kodan hitz amaieran baino Kontsonante posible gutxiago.

- Kontsonante taldeak:
 - Bi aukera bakarrik hitz barneko kodan.
 - Amaierako kodan aukera gehiago.

Silaba koda hitzaren barnean

- Sudurkaria, ondoko kontsonantearen ahoskune berarekin: [kãmpo], [ãndre], [ãnka], [fãmfarroi], [õnjo]
- Urkari bat (/r/ edo /l/): alde, arto
- Txistukari igurzkari bat, ondoko kontsonantearen ahotsarekin: esne [ezne], ezti [esti], ixtorio [istorio]
- Taldeak morfema mugetan:
 - sudurkari + txistukari: mendiranzko (mendirantz)
 - urkari + txistukari: belztu (beltz + -tu)
- EZIN dira: herskariak edo afrikatuak:
 - Herskariak galdu: doctore > dotore (baina mailegu berri gisa, doktore).
 - Afrikatuak igurzkari: mendirantz + -ko > mendiranzko, huts
 + -tu > hustu, beltz + tu > belztu

Silaba koda hitzaren bukaeran (I)

- Sudurkari bakarra (/n/): gizon, eman, ehun, egin
- Urkari bat (/r/ edo /l/, /r/ ez): azal, mutil, adar
 - Erronkarin eta Zuberoan /r/ posible zen (h)ur vs. (h)urr
- **Txistukari** igurzkari bat /s̪/, /s̪/, /ʃ/: *arnas*, *maiz*, *exkax*
- Afrikatu bat /t͡s/, /t͡s/, /t͡ʃ/: hots, hotz, amets, ametz, honatx
- Herskari bat /k/, /t/: zonbat, neskak
 - /p/ bakarrik hitz fonosinbolikoetan: bap!

Silaba koda hitzaren bukaeran (II)

Talde kontsonantiko orokorrak:

- /n/ + afrikatua: antz, mendirantz
- Urkari /r, l/ + afrikatua: beltz, bortz, beltx, umezurtz, herts
- Txistukari igurzkaria + /t/: bost

+ ekialdea bi aukera gehiago:

- /n/ + herskaria: galant, hunk
- /r/ + herskaria: idort, bart

Silaba topaketa murriztapenak (I): Ahal direnak

- Igurzkari + sudurkari: esne, asmo, etab.
 - Txistukariaren alofono ahostuna bakarrik.
- Igurzkari + herskari ahoskabea: asto, aske, ospa.
 - Txistukariaren alofono ahoskabea.
- Sudurkari + kontsonante (herskari eta afrikatu): kanpo, landa, arrantza, hango...
- Urkari + kontsonante: kalte, arte, elkar, erkatu...
- Urkari + afrikatu: poltsa, saltsa, burtsa...
- /r/ + sudurkari: erne, arno, barne, armiarma...
- /r/ + albokari: erle, arlo, karlo... (ez /lr/, ordea)
- **Igurzkari + albokari**: *isla, eslaviar* (baina gutxi, cf. *irla*)
 - Txistukariaren alofono ahostuna bakarrik.

Silaba topaketa murriztapenak (II): Ezin direnak

- Sudurkari taldeak: **nn,**mn, **nm.
- Sudurkari + urkari: **nl, **nr.
- Ozen + igurzkari: **nz, **lz, **rz (afrikatua behar: zientzia, funtzio, etab.)
- **Igurzkari + dardarkari:** **sr, **zr
- Igurzkari + herskari ahostun: **sd, **sg, **sb
 - Elkartze zenbaitetan posible: sinesgaitza [sĩnẽzɣajtsa], ezberdin [ezβerð̃in]
 - Kasu hauetan txistukaria ahostuntzen da.
 - Bestela, herskaria ahoskabetu: ez gara [eskara], ez dut [estut]
- Afrikatu + herskari: **aberatstu (igurzkariarekin behar du, aberastu).
- Albokari + sudurkari: **/n, **/lm, etab.
- Igurzkari + afrikatu:
 - Salbuespen gutxi: apeztzat
 - Bestela, afrikatua herskari: motz + -tzaile > moztaile
- Bestelakoak:
 - Herskaria erortzen da edota asimilazioak gertatzen dira: bait naiz > bainaiz, bait gara > baikara, erret-bide > errepide, etab.

Egitura

- 1. Euskararen hotsak: bokalak eta kontsonanteak
- 2. Silaba egitura eta murriztapen fonotaktikoak
- 3. Transkripzio ariketa